ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἀγαπητέ κ. Βρῆ

Εἶναι ὄντως ἀξιέπαινος ἡ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐκτεθεῖσα καί ὑποστηριχθεῖσα ὑφ' ὑμῶν γνώμη ἥτις καί ἀπηχεῖ τήν κοινήν γνώμη τοῦ Πατραϊκοῦ Λαοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τήν στέγασιν καί προσωρινήν ἐγκατάστασιν τοῦ Νέου Πανεπιστημίου εἰς τό Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, εἶναι ἐκτός πάσης συζητήσεως ὅτι τό Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων ἀπό πάσης ἀπόψεως θά ἐξυπηρετεῖ πληρέστερον πάσης ἄλλης οἰκοδομῆς καί ἀσυγκρίτως καλλίτερα τάς ἀνάγκας τοῦ Γ΄ Πανεπιστημίου Πατρῶν, οἱ δέ ἐξαντιθέτου δικαιολογίαι ἐξυπηρεποῦν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν πάντοτε νά προκαλέσουν ἀνωμαλίας καί περιπλοκάς εἰς τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ ἱδρύματος ἴσως, καί τήν ματαίωσιν.

Οἱ λόγοι οὓς προβάλλουν εἶναι παιδαριώδεις καί ἀπερίσκεπτοι διότι τά οἰκήματα πού ὑποδεικνύουν πρῶτον εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἐκ τός τῆς πόλεως καί εἰς ἀντιθέτους διευθύνσεις καί δέν συγκρίνονται ἀμφότερα ὡςπρός τήν θέσιν καί τόν ὄγκον ποὺ καταλαμβάνει τό Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων καθώς ἐπίσης καί ὡς πρός τόν σκοπόν τόν ὁποῖον θέλει ἐξυπηρετήσῃ καί διά τόν ὁποῖον ἔχει κτισθῆ ἐκ θεμελίων εἰδικῶς ὡς διδακτήριον. Ἐπί πλέον δέν πλήττει οὔτε τόν στρατόν ὡς τό Μαραγκοπούλειον Στρ. Νοσοκομεῖον, οὔτε τήν Γεωργικήν Σχολήν μετά τῆς περιοχῆς της ἀπαραιτήτου διά τήν σπουδήν γεωπόνων.

Οὐδεμία δικαιολογία πρέπει νά γίνῃ δεκτή ὅτι δῆθεν ἀπαιτεῖται ἔτος διά τήν τελειοποίησιν. Ἅπαξ καί γίνει ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Γ΄ Πανεπιστημίου ἔστω καί μετά 6—8 μήνας, κατόπιν ἐσπευσμένης καί συντόνου ἐργασίας ἐφόσον ἄλλωστε ὑπάρχουν χρήματα τόπε ἡ λειτουργία του θά εἶναι λίαν προσιτή, εὐχερεστάτη ἴδια διά τούς φοιτητάς οἱ ὁποῖοι δὲν θά ὑποβάλλωνται εἰς ταλαιπορίας δηλαδή δαπάνας χρήματος καί χρόνου διά τήν συγκοινωνίαν ἤτις σχεδόν εἶναι ἀνύπαρκτος, καί λίαν καθυστερημένη πρός τά ἐκτός τῆς πόλεως σημεῖα τοῦ (νέου) Γ΄ Πανεπιστημίου τό ὁποῖον θ' ἀπαιτήση τούλάχιστον δεκαετίαν. Διατί, ἐρωτῶ, εἰς αὐτό τό χρονικόν διάστημα νά ὑποφέρῃ ὁ λόκληρος κόσμος ἤτοι φοιτηταί στρατιῶται ἀσθενεῖς, καί γεώπονοι, οἱ ὁποῖοι θά εὑρίσκωνται μακράν τοῦ τόπου ὅπου προορίζεται ἡ σπουδή των.

Ὅθεν πολύ ὀρθῶς ἐπελέγη ὑπό τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τό Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων ὡς τό καταλληλότερον διά τήν στέγασιν (προσωρινήν) τοῦ Γ΄ Πανεπιστημίου καί παρητήθη τῶν ἄλλων οἰκημάτων ὡς μή ἐκπληρούντων τούς ὅρους πρός ἐξυπηρέτησιν τοῦ Γ΄ Πανεπιστημίου. Ἔπειτα εἶναι γνωστόν διατί οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τήν Κυβέρνησιν ἐπιδιώκουν πάντοτε ἀνωμαλίας διά νά φέρουν ἀναστάτωσιν εἰς τόν κόσμον ἀποδίδοντες ἀνικανότητα, καί τά τοιαῦτα,εἰς τήν Κυβέρνησιν.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ἀναγνώστης

Ο κ. Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ Χ.ΠΧ.

Κύριε Διευθυντά,

Πολλοί ἔχουν σήμερα ἀντιληφθῆ τί εἶναι περίπου τό Ἀθηναϊκόν κράτος μας καί ἡ φθοροποιός γραφειοκρατία ἡ ὑπαλληλοκρατία. Μερικοί μάλιστα ἄρχισαν νά ἐπισημαίνουν τόν κίνδυνον τοῦ ἔθνους εἰς ὅλας τάς ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς, ἐκ τῆς καταστολῆς τῆς ζωογόνου ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας μὲ τήν πρωτοβουλίαν τοῦ ἁρμοδίου γραφειοκράτου (δημοσία πρωτοβουλία δέν ὑπάρχει).

Ὁ λαός μας ἀπογοητευμένος ἀπό τήν κατάντια του καί ἀνοργάνωτος εἶναι ἀνίκανος νά ἀντιδράσῃ. Ἂν δέν μπορέσῃ νά μεταπηδήσῃ καί αὐτός στή διομηχανία τῆς Παιδείας τῶν διπλωμάτων γιά νά καταλάβῃ μιά παρασιτική θέσι, τότε ἐκπατρίζεται καί ἡ Ἑλλάς ἐρημώνεται.

Οἱ μορφωμένοι Ἕλληνες ἐξ' ἄλλου ποτισμένοι μὲ τό ἀφιόνι τῆς Εὐρωπαϊκῆς προπαγάνδας ὑπό μορφήν παιδείας μισθοσυντήρητοι ἢ κρατικοσυντήρητοι, δέν διαθέτουν ἀρκετήν ἐλευθερίαν πνεύματος διά ν' ἀντιδράσουν. Καί τό χειρότερον εἶναι ὅτι προχωροῦντες εἰς ἕνα ἀπό τά ξενοκίνητα καί κατά κανόνα ἀνήθικα κόμματα χάνουν ὄχι μόνον τήν ἀνεξαρτησίαν πνεύματος ἀλλά καί τήν πολιτικήν καί κοινωνικήν ἐλευθερίαν των.

Ὅλη των κατόπιν ἡ προσπάθεια κατευθύνεται στό νά ἐξασφαλίσουν ἐκ τῶν ἄνω μίαν θέσιν ἢ μίαν προαγωγήν ἢ μίαν διατακτικήν ἀγνοοῦντες ὅτι πατοῦν εἰς τούς ὤμους ἢ εἰς τά πτώματα τοῦ λαοῦ τοῦ ὁποίου ἐπαγγέλονται τήν ἐξυπηρέτησιν καί τόν ὁποῖον θεωροῦν ὡς ζῶον ὑποζύγιον, ἀπολίτιστον.

Προσπαθοῦντες πολλάκις νά δικαιολογήσουν τήν θέσιν τους πέφτουν στή δημαγωγία σάν τούς πολιτικούς, ἀλλά γίνονται εὔκολα ἀντιληπτοι ἀπό τίς ἀνακολουθίες, τίς ἀντιφάσεις των καί προπαντός ἀπό τήν ἐν ἀστικῇ κραιπάλῃ ζωήν των.

Τά ἴδια παθαίνουν χωρίς νά τό καταλάβουν καί οἱ καλῆς πίστεως ἔντιμοι ἐθνικιστές καί πατριῶτες (Ἔτσι τήν ἔπαθε καί συνεργάτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος ὁ κ. Χ. ΠΧ.) Ἐνῶ εἶναι ἐθνικισταί τούς ἀρέσει καί ὁ διεθνισμός πού διαλύει τά μικρά ἔθνη.

Ἐνῶ ἀσπάζονται τήν αὐτοδιοίκησιν, τούς ἀρέσει καί ἡ Πανευρώπη μέσα εἰς τήν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς θά καταντήσῃ μιά ἀπομακρυσμένη ἔρημος ἐπαρχία, ὅπως ἄρχισε ἤδη μὲ τήν κοινήν ἀγοράν.

Ἐνῶ ἔχουν τρυφερά οἰκογενειακά καί πατριωτικά αἰσθήματα ἀσπάζονται καί τόν ὀρθολογισμόν πού εἶναι σκληρός συμφεροντολόγος σοφισμός.

Καί ἐνῶ χριστιανοί πιστεύουν στήν ἐκ τῶν κάτω ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου καί στόν κοινοτισμόν, κτυπῶντες τήν μαύρην κιτρίνην, ἢ κόκκινην γραφειοκρατίαν, καθώς καί πᾶσαν κρατικοποίησιν ἰδιωτικοῦ πλούτου ἢ ἀτομικῆς ἐλευθερίας, ἐν τούτοις δέν μποροῦν ἀκόμη νά ξεφύγουν ἀπό τήν ὕπνωσιν τοῦ κρατοσοσιαλισμοῦ.

Θέλοντας νά ἐνδιαφερθοῦν διά τά κοινά (διά τόν λαόν) καταφεύγουν στά ἴδια συνθήματα τοῦ κρατοκομματισμοῦ.

Ὀραματίζονται τήν γραφειοκρατίαν ἐθνικήν πού θά πατάξῃ τά παράσιτα, τίς φατρίες, τά κόμματα, δηλαδή τόν ἑαυτόν τους.

Θέλουν ἐλευθερίαν συναλλαγῶν, ἀλλά νά ἐπιβάλῃ καί ἐργατικό ἢ καταναλωτικό ἔλεγχο στήν ἰδιωτικῆ ἐπιχείρησιν. Νά ἐπιβάλουν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς ἀκίνητης μεγαλοϊδιοκτησίας ὑπέρ τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης.

Ἀποστρέφονται τά πενταετῆ σχέδια ἀλλά προτείνουν καί τήν ἀόρθωσιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας βάσει κρατικοῦ σχεδίου: α) Τήν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἐγκαταλελειμένων γαιῶν ὑπέρ αὐτῶν πού ἔμειναν πιστοί στή γῆ. Μά πιστοί στή γῆ εἶναι ὅσοι δέν μπόρεσαν νά φύγουν, ἐγκαταλελειμένες δέ γαῖες εἶναι ὅσες δέν εἶχαν ἀξίαν νά τίς πουλήσουν οἱ φεύγοντες, ἢ τίς ἐφύλαξαν γιά ἀσφάλεια κατά τήν ἐπιστροφήν τους μετά ἕνα ἀτύχημα ἢ μὲ μιά νέα κατοχή.

β) Προτείνουν τόν κρατικό ἀναδασμό, πού ἤδη ἀποτυγχάνει γιά τήν ἀναγκαστικήν συγκέντρωσιν τῆς ἰδιοκτησίας σέ φάρμες πού δέν ἐπιθύμησαν ποτέ οἱ πολλοί Ἕλληνες ἀγρότες μὲ τό κοινωνικόν αἴσθημα τῆς χωρικῆς ζωῆς.

γ) Καί ἐνῶ μὲ τήν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας θά μποροῦσαν οἱ ἀγρότες νά ἐγκαταστήσουν ἐλευθέρως καί μερικές φάρμες διά νά ἐκμεταλλευθοῦν εὔκολα τίς ἀπώτατες ἄκρες καί τά ὑψώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, προτείνουν οἱ οἰκονομολόγοι μας, σάν τούς δημαγωγούς πολιτικούς πού ζητοῦν ψήφους ἀπό τούς ἀπηλπισμένους νά ἀπέμβη τό κράτος καί νά κτίση κεφαλοχώρια! Τό κράτος ἐκεῖνο πού διαλύει καί ἐρειπώνει τά Ἑλληνικά χωριά.

δ) Θέλουν ἀκόμα τήν οἰκονομικήν ἀόρθωσιν τῶν ἀγροτῶν καί τήν δίκαιη κατανομή τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά ταυτοχρόνως θέλουν μικράς τιμάς γεωργικῶν προϊόντων καί καλήν ποιότητα.

ε) Σχεδιάζουν τήν οἰκονομικήν καί πολιτικήν αὐτοδιοίκησιν, κατά τήν ἰδικήν τους ἀστικήν κουτοπονηρίαν καί ἀπρόσκλητοι ὑποδεικνύουν καί τά ἔργα τῶν αὐτοδιοικουμένων, γιά νά μή ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν σημερινήν ψευδοδημοκατίαν μὲ τό σκυλολόϊ τῶν κοινοβουλευτικῶν λεγομένων ἐν λευκῷ ἀντιπροσώπων.

στ) Φθάνουν νά προτείνουν ἀκόμη καί τήν ἀστικοποίησιν τῆς ὑπαίθρου, δηλαδή τήν μεταφοράν τοῦ ἐκφυλισμοῦ καί τῆς ἀναρχίας στά ἱεραρχούμενα χωριά μας, γιά νά ἐξουδετερώσουν λέγουν τήν πέμπτη φάλαγγα (Κ.Κ.Ε.—ΕΔΑ.—Συνοδοιπόροι), ἐνῶ αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀστικοποίησιν περιμένει στίς ἀγροτικές ὑποανάπτυκτες λεγόμενες χῶρες ὁ κομουνισμός νά πάρη τά βήματά του πρός τήν ἐπικράτησιν.

ζ) Τέλος οἱ μορφωμένοι μας ἐνθικιστές μαζί μέ τόν μπαμπούλα τοῦ κομμουνισμοῦ ἐνθυμοῦνται καί τόν κίνδυνον τοῦ Σλαβισμοῦ, ἐκλιπαροῦντες τήν βοήθειαν τῆς Δύσεως. Μά αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἀστική Δύσις ἀνέθρεψε τόν κομμουνισμόν διά νά ταλαιπωρή τήν Ὑφήλιον καί ἤνδρωσε τόν σλαβισμόν μὲ τήν αὐταπάτην τῆς συμμαχίας.

Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΗΘΙΚΟΝ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά.

Ἐάν δέν εἴχομεν τήν ἐκ τοῦ Συλλόγου ἰδιότητα καί τήν ἐκ ταύτης ἀπορρέουσαν εὐθύνηνδιά θέματα ἀφορῶντα τήν ἐκπαιδευτικήν καί ἠθικήν ἐξύψωσιν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας δι' ὃ καί ἀποκλειστικῶς συνεστήθη ἀπό ἐτῶν ὁ Σύλλογος, δέν θά εἴχομεν δικαίωμα ν' ἀποτανθῶμεν εἰς τάς πάντοτε φιλοξένους στήλας τῆς Ἐφημερίδος Ὑμῶν καθ' ὅσον αὗται, ἀπό τοῦ προκατόχου Διευθυντοῦ καί ἱδρυτοῦ ἀειμνήστουΠατρός σας, μάχονται ὑπέρ τῆς μαθητιώσης νεολαίας καί ἐν συνεχείᾳ Ἐκείνου, ὁ διάδοχος Διευθυντής διά τῶν στηλῶν τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» καί ἐν ἄλλῃ αἰθούσῃ.

Λαμβάνων ὅμως ἀφορμήν ἐκ δημοσιεύματος εἰς τήν ὑπό τήν Ὑμετέραν Δ)σιν Ἐφημερίδος 18ην προηγουμένου φύλλου καί ὑπό τόν τίτλον «Ὀλίγα ἀκόμη διά τό Πατρινό Καρναβάλι»παρακαλῶ Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά, πονοῦντες διά τά σημεῖα τῶν καιρῶν καί τήν Καρναβαλικήν πληγήν δι' ἣν πρῶται αἱ στῆλαι αὐταί ἐπόνεσαν καί ἠγωνίσθησαν, νά μᾶς ἐπιτραπῆ νά ζητήσωμε καί αὖθις τό φιλόξενον Βῆμα τῶν στηλῶν καί στά θῶμεν εἰς δύο μόνον σημεῖα τοῦ ἀναφερομένου δημοσιεύματος.

Πρῶτον, ὅτι αἱ τελούμεναι ἑορταί εἶναι ἀβλαβεῖς; ψυχαγωγικαί; καί οὐχί ἀντιχριστιανικαί καί ὅτι κακῶς «μία μερίς ἀνθρώπων» τάς κατακρίνει ὡς τοιαύτας, Τό ὅτι εἶναι ἀντιθρησκευτικαί, ἀντιχριστιανικαί, τό ὁμολογοῦν αὐταί αὗται αἱ ἀναστατώνουσαι ποικιλοτρόπως τήν πόλιν ἀπότάς παραμονάς τοῦΤριωδίουἐωςτῆςκαθαρᾶςδευτέρας ἑορταί, καθ' ὅσον εἰς πάσας τάς ἑορτάς—'Εθνικάς καί λοιπάς—συμμετέχει ἡ Ἐκκλησία, ἐνῶ τάς Καρναβαλικάς, οὖσαι εἰδωλολατρικαί, ἀντιχριστιανικαί, τάς πολεμεῖ ἀπ' ἄμβωνος καί ἀπό πάντα τά βήματα τῶν πνευματικῶν αἰθουσῶν, ἐξαπολύουσα — ἐν ὄψει τούτων — Ἐγκύκλια γράμματα πρός τούς Χριστιανούς ὅπως ἀπέχουσι αὐτῶν. Δι' ἕν δέ σκέλος τῶν Καρναβαλικῶν ἑορτῶν, τά «Μπουρμπούλια» ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἰς τήν ὑπ' ἀριθ. 496 τῆς 26—2—65 ἐγκύκλιόν του ἀναγνωσθεῖσαν εἰς τούς Ἱερούς Ναούς, ἀφοῦ ὀνομάζει τήν αἴθουσαν ἐκείνην «Ἀμαρτωλόν κτίριον» συνεχίζει «.....διότι λαμβάνουν χώραν ἀπαράδεκτα ἠθικά ἐγκλήματα εἰς βάρος τῆς ἀνυπόπτου νεανικῆς ἡλικίας.....». Ἀποτεινόμενος δέ ἐν τῇ αὐτῇ ἐγκυκλίῳ πρός τούς γονεῖς λέγει «...Παραδίδομεν τούς θλίβοντας τήν Ἐκκλησίαν καί ἀνασταυροῦντας τόν Νυμφίον αὐτῆς καί καί τόν Ἀπόστολόν Του, Εἰς τόν Αἰώνιον καί ἀδέκαστον Κριτήν.....». Ταῦτα ἀποφαίνεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, συμφωνεῖ ὁ ἀρθρογράφος περί τῆς ὑπάρξεως παγίδος τῶν «Μπουρμπουλιῶν», μάλιστα κατακρίνει ταῦτα, ὅμως ἐπιρρίπτει τήν εὐθύνην εἰς «αὐτούς» πού ἀφίνουν τά κορίτσια των νά εἰσέλθουν εἰς αὐτά. Καί ἐρωτῶμεν τόν καλόν συζητητήν καί ἐργαζόμενον τό ἀγαθόν ἀρθρογράφον; Πταίουν τά πτερωτά ἔντομα καιόμενα τήν νύκτα εἰς τό ἐκτυφλωτικόν φῶς Βενζινόλαμπας, καί ἀκόμη πταίει ἡ ἀθῶα νεολαία ἐξωπλισμένη ἀναμφισβητήτως μὲ τόν θῶρακα τῆς Χριστιανικῆς ἀγωγῆς καί πετῶσα μὲ ἦλιον τάς ἀπογευματινάς ὥρας εἰς τάς ὁδούς καί τῇ Κεντρικῇ Πλατείᾳ τῆς πόλεως, ὅπου καθ' ἕκαστον ἔτος παρίσταται εἰς τήν τελουμένην ἐκεῖ ἑορτήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καί καιομένη ἀπό τό ἀνημένον ἐκεῖ ἐκτυφλωτικόν φῶς τῆς ζωντανῆς ἁμαρτίας; Σβυνόμενα τά φῶτα ταῦτα ἐκινδύνευον τά ἔντομα καί τά ἀθῶα καί Τίμια τοῦ Θεοῦ πλάσματα.

Ἰδού τί ἠξίωσε καί ἀξιεῖ ἡ «μία μερίς ἀνθρώπων». Τήν ἐπί 5ωρον ἀπαγόρευσιν τῆς μάσκας κατά τούς ἀπογευματινούς χορούς τοῦ «ἁμαρτωλοῦ κτηρίου» ἀπό 4ης—9ης. Οὐδέποτεἠξίωσε καί ἠσχολήθη ἡ «μερίς τῶν ἀνθρώπων»—ἂν καί ἀντιτίθεται—μὲ τήν κατάργησιν τῶν χαρτίνων γελειογραφιῶν, καί δέν ἠσχολήθη διότι ὑφίστανται οἷαν ποινήν τοῖς ἀξίζει, παραδίδεται ὁ ...Θεοποιούμενος κεχρωματισμένος κούφιος χάρτινος Βασιλεῦ τῶν... δακρύων, εἰς τήν πυράν καί τήν τέφραν τήν ὁποίαν οἱ παληγυρισταί γιά τά «χρόνια πολλά» εἰσπνέουν.

Δεδομένης ὅθεν ἐνοχῆς ἠθικῶν ἐγκλημάτων τῶν «Μπουρμπουλιῶν», τῶν χορῶν αὐτῶν μηδενισμοῦ τῆς ἠθικῆς, τοῦ Ἐργοστασίου ἐκείνου τῶν ἐμφιελωμένων οἰκογενειακῶν δακρύων, τίς θά συνεφώνη εἰς τήν διατήρησίν των ἔστω καί διά τό ὑλικόν συμφέρον καί τήν οἰκονομικήν ὠφέλειαν τῆς Πόλεως, καί ταύτης μὴ ὑπαρχούσης ὡς ἀδιασείστως ἀπέδειξε διά δύο ἄρθρων του ὁ ἔγκριτος δικηγόρος καί ἀντιπρόεδρος τῆς ἑταιρίας προστασίας ἀνηλίκων κ. Δημ. Μπογδανόπουλος εἰς τήν «Πελοπόνησον» 15ης καί 16ης Δεκεμβρίου 1964 ὑπό τόν τίτλον «Αἱ Πάτραι ζημειοῦνται ἀπό τάς ἑορτάς».

Καί ὅταν ἐσημειοῦτο εἰς τήν Πόλιν καί ἓν ἠθικόν ἔγκλημα μία ἀτίμωσις—πλέον ταύτης ὡμολογήθησαν - παραβλέποντες τούς 18 νεκρούς καί τούς ἑκατόν τραυματίας συνεπείᾳ τῆς κυκλοφορίας καί διελεύσεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἑκατόν χιλιάδων αὐτοκινήτων, ὅτανἐπαναλαμβάνωμενκαί ἓν θῦμα ἀτιμώσεως ἔπιπτε κατά τήν Καρναβαλικήν λαίλαπα, δέν θ' ἀποφαίνετο ὁριστικῶς πλέον οὐχί «μία μερίς ἀνθρώπων» ἀλλά σύμπας ὁ Πατραϊκός λαός, ἀκόμη καί οἱ ἀξιεπαίνως ὑπέρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἑορτῶν ἐργασθέντες ὅτι: ἡ τιμή, τιμή δέν ἔχει,.....

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων καί Κηδεμόνων Μαθητῶν Μέσης καί Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως Πατρῶν

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τάς στήλας τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» ἐφιλοξενήθη περίεργος διαμαρτυρία περιοίκων τινῶν, ἀξιούντων τήν κατά τήν κρίσιν των ἐπίλυσιν παρά τῶν Ἀρχῶν θέματος τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων καί τῶν Νόμων. Τοῦτο δέν θά εἶχε σημασίαν, ἐάν δέν ἐφαίνετο υἱοθετηθέν ἀβασανίστως καί παρά τῆς ἐφημερίδος σας, ἤτις, προφανῶς, ἔπεσε θῦμα σπουδῆς καί συναισθηματισμοῦ ὑπέρ τῆς «συμπολίτιδος» καί τῶν «ταλαιπωριῶν» της. Διότι, ἐάν δέν ἔσπευδε νά σχολιάσῃ, θά ἀνεκάλυπτεν ὅτι ἡ γείτων τῆς «ταλαιπωρουμένης» εἶναι ἐπίσης συμπολίτις, ὀρφανή καί ἀπροστάτευτος, ἀπό μακροτάτου χρόνου ὑφισταμένη μεγίστας ταλαιπωρίας καί βάσανα παρά δυστρόπου γείτονος, ἡ ὁποία μὴ ἀρκουμένη εἰς τά νόμιμα δικαιώματά της, ἐννοεῖ νά ἐπιβάλῃ τάς ἐπιθυμίας της εἰς τάς Ἀρχάς καί τούς Νόμους κατά τάς ὑποδείξεις τῶν ὄπισθεν καλοθελητῶν της, οἱ ὁποῖοι εἰς τήν πραγματικότητα τήν ταλαιπωροῦν. Οὕτω, ἐπικαλεῖται τήν Κοινήν γνώμην καί ἐνοχλεῖ τάς Ἀρχάς μὲ παραλόγους ἀξιώσεις πρός δημιουργίαν ἐντυπώσεων, ὅτι «θά πεθάνη ἀπό τήν πείναν» καί «θά βγῆ στό δρόμο δῆθεν, ἐάν αἱ Ἀρχαί δέν ὑποκείψουν εἰς τήν ἐπιθυμίαν της. ὅπως τῆς παραχωρήσουν χαριστικῶς καί παρανόμως τήν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου.

Μετά τιμῆς

Μ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Σημ. Σ. Καί ἡμεῖς μέν, ὄντως ἐσπεύσαμεν, ἀλλά ὄχι βεβαίως ὡς γράφει ἡ δ. Μ. Παπαμιχαλοπούλου διά νά πάρωμεν τό μέρος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ἀλλά δι' ἕνα ἄλλο λόγον πολύ σοβαρόν καί πολύ ἐνδιαφέροντα τήν Κοινήν γνώμην. Διά τόν λόγον δηλαδή ὅτι βλέπομεν ἕνα Κράτος πολλά λέγων καίπολλά γράφων καί οὐδέν πράττων, ὅθεν ἅπαξ ἔτι, ὅτι εἰς τό ἀσήμαντον αὐτό θέμα πρέπει νά δοθῇ μία ὁποιαδήποτε λύσις διά νά παύσουν ταλαιπωρούμενοι ἀμφότεροι οἱ διάδικοι καί πρό παντός διά νά παύση ταλαιπωρούμενον τό Κράτος, ἄνευ λόγου.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Πλησιάζει στό τέλος του τό ἱστορικό ἀνάγνωσμα «τό Κίνημα 1935» τοπικῆς ἡμερησίας, πού δέν εἶναι ἱστορικό ἀλλά προπαγανδιστικό μὲ σκοπό καί στόχο τήν Βασιλευομένη Δημοκρατία καί γιά νά κτυπήση καί νά ὑμνήση τούς ἀγνούς Δημοκράτες τῆς Δημοκρατίας τοῦ 90χρόνου Ἀλεξ. Ζαΐμη τους.

Γράφεται ἡ ἱστορία μονόπλευρα δηλ. μὲ τ' ἀπομνημονεύματα τῶν ἐγκληματιῶν στασιαστῶν.

Ὅτι κι' ἂν ἔχουν γράψειστά δευτέρια τους ὅμως εἶναι γιά τούς ἀφελεῖς. Γιά τούς ξύπνιους ἔχουν ἰσχύν ἡ σύγχρονη κρίσης τοῦ λαοῦ, οἱ καταδικαστικές ἀποφάσεις, τά πρακτικά καί οἱ ἀπολογίες τους τότε στά στρατοδικεῖα.

Μέ δικό τους κομματικό κρατικό μηχανισμό προϊούσης τῆς ἑνδεκαετίας 1922 — 1933 ἔκαμαν τῆς ἐκλογές οἱ ἴδιοι. Μέ τήν κραυγή «Κάτω οἱ Κλέφτες» πῆγε ὁ λαός στήν κάλπη καί τούς μαύρισε, τούς Ζάννιδες, Καραπαναγιωτίδες, Μαρήδες καί ἐντιμότατους Γαλοπούλους πού μ' ἀλευράκι ἀκόμα καί τό κρατικό κινίνο νόθευαν καί τήν ἑπομένη τῶν ἐκλογῶν ἔκαμαν οἱ Δημοκράτες οἱ ἀγνοί τό κίνημα ἐναντίον τῆς κυριάρχου θελήσεως τοῦ λαοῦ χάριν τῆς Δημοκρατίας τους Δημιουργῶντας τόν «Γάτο» τῶν κεραμιδιῶν ἀφοῦ δέν μπαροῦσαν νά ποῦν Βία καί Νοθεία.

Ὅταν πάλι μετά διετίαν τούς ἔθαψε, τέτοιοι ποῦ ἦσαν, ὁ λαός στίς κάλπες καί ἔννοιωσαν πῶς δέν θά ξανάβλεπαν Θεοῦ πρόσωπο καί δέν θά ξανιεῖχε κουτάλα καί γαλόνια ἀπό τά κινήματα, παρά μονάχα ἀπό ἱκανότητα, ἔκαμαν τό κίνημα τοῦ 1935.

Αὐτοί ἦσαν οἱ λόγοι καί ὄχι ὁ κίνδυνος τῆς Δημοκρατίας. Ἑλλήνων «Δημοκρατῶν» ἔργα ἦσαν ὅλα τά κινήματα ἀπό τό 1916 μέχρι τό 1935 πού τούς γέμιζαν γαλόνια ὅπως καί τό ὅτι ἀφοῦ τούς Τσάκισε ὁ στρατεύμενος λαός στόν Στρυμώνα καί σήκωσαν λευκές σημαῖες, πολυβολοῦσαν τούς Ἕλληνες φαντάρους πού ἀνύποπτοι βάδιζαν γιά νά τούς ἀφοπλίσουν. Στρατιωτικό τους τμῆμα στελεχόμενο μέ ἀξιωματικούς δέν ἐδολοφόνησε μὲ λογχισμούς τόν Δρακούμη στήν λεοφ. Βασιλίσσης Σοφίας καί ἔδωσαν 2000 στόν κάθε φαντάρο γιά τήν ἀνδραγαθεία; Ποῦ παρέδωσαν τόν στόλο καί τόν θρυλικό Ἀβέρωφ; Στούς Ἰταλούς! Ποῦ παρεδώσαν τά ξίφη πούτούς ἔδωσεν ἡ Πατρίς καί τά ἐνθύσημα τους; Στούς Βουλγάρους! Τέτοιοι ἦσαν καί δέν τά γράφουν αὐτά παρά ὅσα τούς συμφέρουν.

Μετά τιμῆς

ΝΙΚ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἢ ΛΑ·Ι·ΝΑΣ

Ο κ. Ν. ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ

Πρός τήν Ἐφημερίδα «Ἐθνικός Κῆρυξ»

Μέσα εἰς τήν δοκιμασίαν μας διεπιστώσαμεν ὅτι ὁ μόνος Ἱεροκῆρυξ πού ἦλθεν μετά τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπακτίας καί Εὐρυτανίας ἦτο ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Ν. Μαχαιριώτης, ὅστις μετέβη εἰς τά σεισμόπληκτα χωρία καί Προσωπικῶς ἀπό σκηνήν σὲ σκηνήν παρηγόρησε τούς σεισμοπλήκτους καί τῶρα διένειμεν, εἰς τούς πτωχούς καί πληγέντας ἀπό ἕνα δέμα παλαιοῦ ἱματισμοῦ δωρεάν.

Ἐκφράζομεν τήν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων Κερασοχωρίου πρός συνειδητόν αὐτόν ἐργάτην τῆς Ἐκκλησίας, πού δείχνει τήν πίστιν του πρός τόν Χριστόν διά τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης καί προσωπικῆς ἐπαφῆς μέ τούς πτωχούς τούς ὁποίους ὁδηγεῖ, εἰς τήν μετάνοιαν καί ἐξομολόγησιν.

Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διά τήν φιλοξενείαν σας.

Μετά τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κερασοχωρίου Εὐρυτανίας
Σταῦρος Δέπος

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Κύριε Διευθυντά

Παρακαλῶ δημοσιεύσατε τήν κάτωθι ἐπιστολήν μου εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Θ. Ἀνδρουτσοπούλου περί τῶν καρναβαλικῶν ἑορτῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τόν ἀγαπητόν μου «Ἐθνικό Κήρυκα» τήν 7ην τ.μ.

Κύριε Ἀνδρουστόπουλε, γνωρίζομεν ὅτι εἴσαστε ἕνας καλός Χριστιανός, ὅμως ἐπιτρέψατέ μου νά σᾶς εἴπω ὅτι ἡ γνώμη σας ὑπέρ τῶν καρναβαλικῶν ἑορτῶν δέν εἶναιόρθή. Καί πέρυσι τήν 1—3—65 εἴχατε ἀναγράψει περίπουτά ἴδια ὑπέρτῶν ... ἀθώων αὐτῶν ἑορτῶν. Δέν κερδισμένα πέρνει καί τόν νοῦν σᾶς κατακρίνω ὅμως, διότι ἐπί τοῦ θέματος τούτου εὑρίσκεσθε εἰς τελείαν ἄγνοιαν, ὅπως δυστυχῶς καί πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων.

Τήν ἀπάντησιν θά τήν εἴχατε ὅμως πάρει, ἐάν εἶναι ὀρθή ἡ γνώμη σας, ἐάν εἴχατε ἀναγνώσει μετά προσοχῆς τά ἐξαίρετα ἄρθρα τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος Πατρῶν, κι' ἐξαιρέτου ἀνθρώπου τ.Γυμνασιάρχου κ. Χρύστου Ἐνισλείδη, πού ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς εἰς τέσσαρα συνεχῆ φύλλα της (8) 2—1)3)65) ὑπό τόν τίτλον «Τριῶδιον καί Καρνάβαλος» καί πού ἐκεῖ κάμνει μίαν